

Mijn column nummer 300

Een nieuw bodemconvenant

Het Rijk, de provincies, de gemeenten en de waterschappen hebben in 2009 het 'Convenant Bodemontwikkelingsbeleid en aanpak spoedlocaties' ondertekend. Dit Convenant eindigt op 31 december 2015. Aan een nieuwe Convenant wordt hard gewerkt.

In het huidige Convenant staan afspraken over de aanpak van de bodemsanering. Uiterlijk 31 december 2015 moeten alle locaties met gevaar voor de volksgezondheid zijn gesaneerd of moeten minimaal de risico's zijn beheerst. Alle locaties waar sprake is van risico's voor de ecologie en de verspreiding van stoffen moeten in beeld zijn. Ook moet bekend zijn welke maatregelen voor deze locaties zijn voorzien.

Intussen is een nieuw bodemconvenant in de maak. De teksten zijn nog niet beschikbaar, maar dankzij mijn uitstekende netwerk kan ik wel een tipje van de sluier oplichten.

Ik verwacht dat nazorg een prominente rol gaat spelen in het nieuwe bodemconvenant. De periode van actief saneren van de bodem ligt immers goeddeels achter ons. Het is belangrijk om de nazorg voor bewust achtergelaten bodemverontreiniging goed te regelen.

Vanuit de praktijk weet ik dat afspraken over maatregelen voor nazorg niet altijd worden nagekomen. Dossiers kunnen vergeten raken als verantwoordelijken een andere baan aanvaarden en hun werk niet volledig overdragen. Het lijkt mij nuttig om alle afspraken over nazorg te bundelen en te vertalen in werkprogramma's.

Verder bestaat er een categorie nazorg waar opnieuw beschouwen van gesaneerde gevallen tot verrassende resultaten kan leiden. Het betreft de gevallen waar voor de beleidsvernieuwing bodemsanering uitsluitend gekozen mocht worden tussen volledig verwijderen van verontreiniging en het isoleren, beheersen en controleren daarvan. Ik ken een geval waarin opnieuw saneren vrijwel evenveel kost als het moderniseren van de isolerende maatregelen.

Ik ben benieuwd of alle locaties met gevaar voor de volksgezondheid aan het einde van dit jaar zijn aangepakt. Nog spannender vind ik de overzichten van gevallen met risico's voor de ecologie en de verspreiding en de voorgestelde maatregelen. Maar het spannendste is natuurlijk het nieuwe Convenant, met hopelijk wijze woorden over de nazorg.